

Ium, quod in eo primo instituit hæredes do. Comites Federicum, Hippolitum, Scipionem, & Petrum Mariam, sive Hectoreg, filios quondam do. Comitis Petri Mariae, & pronepotes ipsius testatoris, quos ib presenti testamento confirmavit, & confirmat, & ad eorum maiorem cautelam, de novo illos, equis portionibus hæredes sibi instituit, &c. & in hoc secundo testamento mandauit ipse testator, quod D. Comes Troilus soluat fratribus suis legatum auitum, alioquin eo non soluente, instituit sibi hæredem dictum do. Comitem Hieronymus quem etiam vocauit, decedentibus omnibus filijs do. Petri Mariae, & deinde in fine huius secundi testamenti adest clausula hæc. An nullans omne aliud testamentum excepto presenti, & testamento facto Papie.

Dubitari nunc contingit, an per secundum testamentum censeatur reuocatum illud primum, vel potius valeat primum, ita quod predictus Illustrissimus do. Comes Hieronymus, consequi possit portionem sibi in eo relictam.

Initium à Domino.

De proposita dubitatione respondendum videbatur, præfatum Illustrissimum, & Reuerendissimum D. Cardinalem testatorem per secundum testamentum reuocasse illud primum saltem, quo ad personam Illustrissimi D. Com. Hieronymi.

Primo, quia certa est iuris regula, per secundum + testamentum reuocatum censeti primum. §. posteriore instit. quibus modis testa infirm. & l. sancimus. C. de testam. Quæ sane regula locum habet etiam si primū testamentum confessum fuerit, coram multo plurib. testibus, quam, secundum, ut tradunt. Bart. in l. hāredes palam. §. si quis post num. 3. ff. de testam. Corneus in cons. 21. nu. 10. lib. 4. Iason in l. si ita scriptum nu. 28.

de leg. 1. & Didacus in rubr. de testam. parte secunda
num. 1. Imo locum habet regula hæc etiam si secundū
† testamentum sit in calidum iure aliquo speciali, ut
responderunt Alex. in conf. 146. nume. 12. & in conf.
177. nu. 1. lib. & Decius iu confi. 264. num. 2. versi. &
hoc procedit in conf. 475. nu. 1. & in conf. 489. nu. 3.
Parisius in conf. 34. n. 59. lib. 2. & Didacus vbi supra.

Secundo accedit, quod testator ipse manifeste dixit
in secundo testamento, se confirmare primum testa-
mentum in omnibus, & per omnia, exceptis his, in qui
bus secundum ipsam testamentum esset contrarium,
& repugnans illi primo. At quia secundum te-
stamentum repugnat primo quo ad personam dicti
do. Comitis Hieronymi: cum in eo primo fuerit, & ip-
se hæres institutus: in hoc vero secundo non, sed alij
fuerint vocati. Et inclusio vnius dicitur exclusio alte-
rius le. cum Prætor in princip. ff. de iudicijs, & hoc vi-
deatur confirmari ex eo, quod testator ipse in secundo
testamento ultimo ex filiis Do. Comitis Petri Mariae
substituit ipsum Comitem Hieronymum, quasi quod
significare voluerit, se ipsum Comitem non institui-
sc hæredem.

Tertio, & ultimò vrgere videtur, quod vbi res dubia est, pronuntiandum est primum testamentum + esse reuocatum per secundum; ne alioqui dicamus neutrum valere: cum nemo cum duobus testamento decedere possit dicto. S. posteriore, & ideo interpretatio

vocatos in primo: atque ita mutauit primi testamenti substantiam, quæ in institutione heredis consistit. S. ante heredis instit. de legatis, & tamen in hoc secundo testamento voluit valere primum. Quæ sane repugnativa, & perplexitas afficeret videtur, ut neutrum valeat, vt in specie respondit Crauet, in consl. 143. nu. 4. ex quo sequitur, esse debere locum successionis ab intestato, in qua debet præferri Do. Comes Sigismundus gradu proximior.

Quarto suffragari videtur, quod saltem praedicta re
pugnantia, & perplexitas reddit secundum hoc testa-
mentum † suspectum, ut in specie responderunt Ol-
dradus in consil. 242. in fine, & Crauet. in consil. 143.
num. 11. Qui quidem Craueta num. 12. subiunxit
hoc maximè procedere, quando adest aliqua alia su-
spicio fraudis, & doli, sicut in casu nostro aliquas ex-
tare audio.

QUINTO, & vULTIMO, admisso, quod hoc secundum te-
stamentum careat omni suspicione, dicendum est, &
primum, & secundum valere, quo ad personam DO.
Co. Hieronymi, qui in illo primo fuit institutus heres
equis portionibus cum alijs votatis; In hoc vero secun-
do non fuit expresse exclusus: Ita quod non repugnat hoc
fm, illi primo cum praeteritum testator in secundo con-
firauerit primum. Sed dicitur testator sic disponuisse,
vt heredes votari in secundo teneantur per fideicom-
missum restituere dicto DO. Cottiti: Hieronymo por-
tionem ei in primo testamento reliquam. Sicuti mani-
festè probant*i*. si quis priore. ff. ad trebellia. & *S.*. sed
& si quis in*stit*. quib. modis testam. *infirmen*. Quibus
in locis commemoratur constitutio Imperatorum Se-
ueri, & Antonini, cuius verba hec sunt. Imperatores
12 Severus & Antonius. Gessio Campano. Testamenti

Seligerus, & Antonius Cocito Campano, i etiam
† secundo loco factum, licet in eo certarum rerum h
res scriptus sit, iure valeat, perinde ac si rerum men
tio facta non esset; sed teneri hereditem scriptum, ut co
tentus rebus sibi datis, aut suppleta quarta ex lege Fa
cidia hereditatem restitua ijs, qui priore testamento
scripti fuerant propter inserta fideicommissi verba
quibus ut valeret prius testamentum, expressum
est, dubitari non oportet. Hactenus Imperatores, &
idem respondit Vlpianus in l. posthumus. §. si paganu
ff. de iniusto rupto & irrito testam. his verbis. si pagani
qui habebat iam factum testamentum, aliud feci
set, & in eo comprehendisset, Fidei se heredis comittere
ut priore stabulae valeret, omodo prius testamentum re
puest; Quo rupto queri poterit; an vice codicillorum ut
valere debeat, cum & haec verba sint fideicommissi, &
sine dubio uniuersa, quæ illic scripta sunt, in causa fi
deicommissi erunt, non solum legata, & fideicom
issa, sed & libertates & hereditatis institutio. Hæc Vlpia
nus, & ex nostris annotarunt Castr. in dicta le. si qu
priore in summario, qui dixit, valere primum testam
entum per secundum confirmatum valere iure Codici
lorum, ut institutus in secundo maneat contentus re
bus, in quibus fuit institutus, si sufficiunt ad quartam
& residuum restituat instituto in primo. Idem docu
Alex. eodem in loco in secundo notab. cum scripsi
quod eo ipso, quod testator dixit, in secundo testame
to velle ualere primum testamentum, videtur uelle gr
uat secundos, ut hereditatem restituant scripti
primo. & idem penè ad verbum scripti Angelus A
tinus in dicto §. sed & si quis priore in tertio notab.
& Claudius Sexfilius in dicta l. si quis priore, in p
rimo notab. qui & illud manifestè scripti nullam e
differentiam, quod heres vocatus in secundo testame
to sit heres vniuersalis, vel particularis; cum eadem
ratio. Idem scripsierunt Castrensis, Imola, & reliqui
dicta l. posthumus. §. si paganus ff. de iniusto rupro
irrito testam. Imolam, ac Castrensem securus est Pe
ta in dicta l si quis in principio testamenti n. 81. ve

sexto fallit, & n. 88. vers. vndeclimo fallit de leg. z.
Non obstant nunc adducta in contrarium, & pri-
mo quidem argumento respondetur uno vero, prædi-
ctam regulam non habere locum in casibus supra enu-
meratis, qui huic nostro adaptantur, nempe quando se
cundum testamentum est vel erroneum, vel fibi re-
pugnans, vel primi confirmatorium, non repeto iam
dicta, ne ex scriptis scripta conficiam.

dicta, ne ex ipsis scriptis concilium.
Non obstat secundum argumentum; quia respon-
detur, quod in testamento in secundo testamento, non
exclusit D. Comitem Hieronymum cum vocauerit no-
minatos in primo testamento, inter quos adest, & ipse
D. Comes Hieronymus qui non potest dici exclusus
ob id, quod alii fuerint inclusi in hoc secundo, iuxta re-
gulam dictam. cum Praetor in principio ff. de iudicijis,
quia respondetur, regulam illam non habere locum;
quando, id quod videtur exclusum per aliquam dispo-
sitionem includitur ex alia, ut scribit Decius in l. 1. in
tertia lectura nu. 84. ff. si certum petatu, & in cons. 1.
nu. 18. & Deciu secutus sum in cons. 106. nu. 23 1. lib.
2. & si ergo in casu nostro D. Comes Hieronymus vi-
detur exclusus per hoc secundum testamētum, ex quo
alii (ut diximus supra) sunt inclusi: attamen dicitur in-
clusus per illud primum, quod testator in hoc secundo
confirmavit, & validum esse voluit. Nec dixit testator
in hoc secundo testamento, quod in illo primo institu-
rit heredes solummodo illos, quos deinde recenset in
ipso secundo, & propterea, alii, ut D. Comes Hierony-
mus, nominati in primo non censemur exclusi, iuxta
egregiam traditionem Bart. in prima Constitutione
Codicis num. 7. dum excusat Iustinianum, qui dixit
Spiritum sanctum procedere a patre, & tacit a filio
Inquit Barto. Iustinianum ob id dici non posse hereti-
cum: cum non negauerit, quin etiam procedat a filio
Ita in casu nostro, licet dixerit hic testator in secundo
hoc testamento se in primo illo instituisse filios D. Pe-
tri Mariæ, non tamen negavit quin instituerit etiam
D. Comitem Hieronymum. Præterea & secundo reg-
la dicta l. cum Praetor cessat, quando repugnat ver-
similius mentis testatoris, ut scribunt Socinus iunior in
cons. 121. nu. 22. lib. 1. & in cons. 5. nu. 12. in fine lib.
2. & Gratius in cons. 5. nu. 83. lib. 2. & idem ego ipse re-
spondi in dicto cons. 106. nu. 232. lib. 2. quo loci nun-
15 233. dixi prædictam regulam non habere locū, qua-
do alioquin sequeretur aliquod absurdum, & demu-
16 cessat prædicta regulam, quando adest eadem ratio
eludendi. Ita Felinus in cap. non ne num. 5. de presu
& Patrissius in col. 111. nu. 39. lib. 1. Porrò in casu no-
stro, mens verisimilis ipsius testatoris fuit non ex-
cludere D. Comitem Hieronymum iam in primo ve-
catum gradu promixorem, quem ob multa patris me-
rita in ipsum testatorem collata: dum in causa fuit,
Serenissimus Magnus Hertruria Dux curauerit ipsius
testatorem creari Cardinalem, & ideo sequeretur max-
imum absurdum, si diceremus ipsum D. Comitem Hiero-
nymum exclusum fuisse per secundum testamen-
& demum eadem, imo maior, suadet ratio, quod ex-
clusus non fuerit. Nec ob id, dicitur testator exclusisse in
sum D. Comitem Hieronymum, quod eum substitui-
rit ultimo decedenti ex filiis D. Comitis Petri Mariæ
cum illa substitutio facta sit respectu portionum ip-
sum filiorum dicti D. Comitis Petri Mariæ. Non enim
haec vocatio, quæ facta est in augumentum beneficiorum
& commodi collati in ipsum D. Comitem Hiero-
nymum operari debet diminutionem, I. legata inutili-
de leg. 2. Præterea & secundo respondetur, prædicta
argumentationem, demonstrate solum tacitam, &
sumptam quandam testatoris mentem, & voluntatem
sicuti de arguento ab inclusione vnius ad exclusione
nem alterius, scribunt Baldus in l. siue possidetis nus
in fine C. de probatio, & Matthesila. in notab. 67. Quidam

17 quidem tacita, & conjecturata mens, & voluntas te
statoris non sufficit, ut reuocata censetur in iustitio he
reditis facta in primo testamento Ita in specie declaran
do regulam. §. posteriori infit, quibus modis testam
infirmit. tradit. Petrus Peralta in l. si quis in principio
testamenti num. 88. verl. duodecimo fallit, de leg. 3. ad
ductus tex. l. ex parte ff. de adm. leg. vbi Bart. & Al
bericus.

Non obstat tertium, & ultimum argumentum, quia
respondet ex supra dictis, rem non esse dubiam; sed
satis claram, cum tot & tantæ extant rationes quibus
apparet primum testamentum obliterari debere, saltē
(ut diximus) in vim Codicillorum, ut scilicet per fidei
commisum restitu debeat ipsi do. Comiti Hieronymo
portio eo in dicto primo testamento reliqua.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitimam computandam estimatis mortis testatoris tempore rebus.
- 2 Legitimam detrahi ex bonis patris iuxta valorem temporis eius mortis.
- 3 Legitimam non augeri, auctis rebus post mortem.
- 4 Legitimam patroni, non differre a legitima filii.
- 5 Valorem legitimam arrogari referri ad tempus mortis testatoris.
- 6 Quotam bonorum differre a quota hereditatis.
- 7 Quotam bonorum dici deductio are alieno.
- 8 Vniuersale ius augeri posse accessionibus.
- 9 Legitimam esse quotam bonorum contra. 10.
- 10 Legitimam esse quotam hereditatis.
- 11 Legitimam ipso iure 1. licet non petatur deberi.
- 12 Legitima petenda ius transmitti.
- 13 Legitima dominium non acquiri nisi petatur.
- 14 Legitima petenda ius acquiri sine petitione.
- 15 Legitima petenda ius transmitti ad posteros, licet filius viuens non petierit.
- 16 Acquisitionem incommutabilem non fieri nisi petatur.
- Petitione opus esse ut dominium legitima acquiratur.
- 17 Legitimam filium sua auctoritate posse apprehender et falsum esse.
- 18 Legitimam deberi cum fructibus.
- 19 Accessionem intrinsecam dici valorem rei.
- Valorem rei esse accessionem intrinsecam.
- 20 Legitimus fructus deberi a die eius petitionis. numero 2 1.
- 21 Legitima petita, accessoriæ venire fructus.
- Fructus accessoriæ venire ad rem petitam.
- 22 Legitima dominium sine petitione transire, in filium falsum.
- 23 Prestationes reales trahere secum fructus iure domini.
- 24 Legitimam deberi de corporibus hereditariis.
- 25 H ereditatem non augeri fructibus perceptis post aditam.
- Fructus post aditam non augere hereditatem.
- 26 Legitime trientem vel semijs calculorum diuerſis modis. numer. 2 8.
- 27 Legitimam parte certam bonorum tempus mortis relictorum.
- 28 Legitime calculum non recte fieri a surdo.
- 29 H ereditatis augmentum eſe hereditis.
- 30 Legitima augmentationem deberi a die petitionis.
- 31 Legitima augmentationem deberi a die petitionis.
- 32 Legitima augmentationem deberi a die petitionis.
- 33 Legitima ut satiscent estimari bona quanti fuerint tempore mortis.
- 34 Legitima valorem sciri non posse, quanti eius nomine debeat heres, nisi estimatis bonis.

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C X L I X .

Respondi superioribus diebus pro D. Ray
mudis, & demonstrau in octaua dubitatione
ne proposita, legitimam t̄ deducendam
ex bonis. D. Paulus testatoris pro eius filiis
esse commensurandam secundum valo
rem, & estimationem temporis, quo ipse. D. Paulus de
cessit, & ob id augmentum valoris bonorum causatum
solo temporis cursu non augere ipsam legatum; sed
cedere commodo heredum substitutorum, ad quod
bona fideicommissi peruererunt. Verum in dubium
reuocatur communis a me firmata doctorum opinio
ob nonnullas rationes, & argumenta, quæ ex Ferdinando
Berengario in l. in quartam in secunda parte nu.
123. ff. ad legem Falcidiā, & a 10. Petro Surdo in cō
fil. 128. nu. 2. lib. 1. in medium adferuntur, ea propter
requisitus, ut excitatis obiectiōnibus satisfaciāt, statui
primum communem ipsam sententiam suis argumen
ti, & rationibus munire, deinde respondere contrariis.
Primò itaque recepta hæc doctorum opinio, vel ex
eo probatur, quod in legitima t̄ editur tempus mor
tis patris, quantum illo tempore valeant ipsius patris
bona l. cum queritur, & auth. nouissima. C. de inoffi
cio. testam. vbi passim doctores. Atqui eo tempore mor
tis patris non tanti, sed minus valeant, quam nunc.
Ergo augmentum t̄ hoc valoris, & estimationis non
cedit commodo filiorum, sicq; non auget eorum legit
imam. Ita argumentari voluerunt Curtius Senior in
consilio vlt. colum. 3. versi. sed præmissis. Ripa in cap.
cum M. Ferrariensis num. 38. vers. arbitror de constit.
Secundo accedit, quod licet argumentari a legit
ima patroni ex bonis liberti ad legitimam filii ex bo
nis patris. l. vlt. C. de inoff. testa. Atquin commen
randam legitimam patroni attendit estimationis, & valor
bonorum tempore mortis liberti, etiam. §. vlt. l. si pa
tronum ex debita. §. vlt. ff. de bonis liberti l. in leg. Fal
cidia placuit, ut fructus l. in ratione la. 2. & l. pœnales.
versi. nam & si ita ff. ad legem Falcidiā. Ergo & in
legitima filiorum attendi debet valor, & estimatio bon
orum tempore mortis patris, non autem augmentum
deinde cursu temporis superueniens. Ita voluit argumen
tarci Curtius Senior in dicto consil. vlt. col. 3. vers.
sed præmissis non obstantibus, &c. ibi. Sicut in legit
ima, sicut &c.

Tertio suffragatur, quod valet argumentum a legit
ima filii arrogati ad legitimam filii a se procreati,
ut tradunt.

Atqui valor, & estimatio legitimæ t̄ filii arrogati at
tentur tempore mortis patris arrogatoris. l. vlt. ff. si
quid in fraudem patro. Ergo idem dicendum est in
hac legitimam veri filii. Ita arguit Curtius Senior in lo
co præallegato.

Quarto confert non mediocriter, quod magna est
differentia inter quotam bonorum, & quotam t̄ her
editatis. Nam quotam hereditatis est quid vniuersale cū
hereditas sit successio in vniuersum ius defuncti. l. ha
reditatis ff. de verb. signifi. vbi alciatus, & Rebustus, &
ob' id continet actions, actiūas, & passiūas, & nomina
debitorum. l. hereditatem ff. de donat. &l. hoc amplius
§. vlt. ff. de leg. 1. Quota t̄ vero bonorum & quid sin
gularē, & particulae, cum bona dicantur, deducto eis
alieno. l. subsignatum. §. bona. & le. Princeps bona. ff.
de verb. signifi. & in terminis nostris hanc differentiam
inter quotam hereditatis, & quotam bonorum omnium
melius facit. Alciatus in l. bonorum. la. 2. num. 7. ff. de
verb. signif. cum dixit, quod inter hereditatem & bona
differentiam

Consilium

MCXLIX.

90

differentia est, quod hereditas sit uniuersitas quædam,
cui omne augmentum accedit. Vnde (inquit Alcia
tus) quadranti, quem deduci de hereditate C. Falcidiā
constituit, is seu ius imputabitur, qui in hereditate tē
pore mortis testatoris non erat, sed postea fuit, ut quia
ab hostibus reuersus sit. serui qui. ff. ad legem. Falcidiā.
Nam (vt hæc addam Alciato) in vniuersalibus
veniunt futura, quia videntur esse de accessionibus,
ut scribunt Bartolus in l. si ita num. 4. ff. de auro &
argento legato, & alii in specie hac relata. Surdo in di
cto consil. 128. nu. 7. lib. 1. At in bonis (subiungit Al
ciatus) aliud est quapropter cū legitimā, quæ patrono
debetur, non quota pars hereditatis, sed bonorum sit
quod augmentum vndeque post tempus mortibus
prouenit, nihil patrono, sed heredi proficit l. si patrono
num. in fi. ff. de bonis liberto. Et ideo in specie no
stra adiungit Alciatus ibidem num. 11. quod cum legi
tima filio debeatur, non ex hereditate, sed ex bonis, et
non debetur superueniens augmentum post mortem
patris. Quod autem legitimā filiorum sit quota bo
norum, & non hereditatis, scribunt Bartolus in l. ex fa
cto la grande. col. 2. ff. de hered. in sit. Castren l. Pa
pinianus. §. quarto. ff. de inoff. testa. Baldus in l. quoties
C. de hered. institut. Alexan. in l. quia poterat num.
10. & in l. ita tamen. §. si patronus colum. 2. ff. ad Tre
bell. & in consilio 132. nu. 6. & num. 9. lib. 6. Crotius
in consilio 3. l. n. 11. l. in leg. pro herede. §. quid ta
men num. 2. 1. ff. de acq. hered. et in auth. nouissima n.
3. C. de inoff. testa. Socinus Senior in consil. 57. num.
33. lib. 4. Ruinus in l. in quartam num. 26. ff. ad legem
Falcidiā, & ibidem. Picus num. 48. & Berengarius
num. 114. Decius in l. humanitatis num. 6. C. de im
pub. & alii subst. & ibidem. Corrius num. 11. Al
ciatus in dicta l. bonorum. num. 11. Socinus Junior in
consilio 25. num. 10. lib. 1. in consil. 67. num. 61. &
consil. 124. num. 10. lib. 2. Alba in consil. 54. num. 6. lib.
3. Rolandus in consil. 39. num. 1. lib. 3. Afficit. decis.
382. num. 4. Riminal. Senior consil. 328. nu. 41. & co
munem esse opinionem testatur Viuis in lib. 1. opinio
ne. 199. sic & Emanuel Suarez in Thesauro recepta
rum sententiarum in verbo. legitima. M. Antonius Cu
chus in Tract. de legitima. in tit. legitima est quota
bonorum num. 1. Narta in consil. 155. num. 8. lib. 1. &
admittit Surdo in dicto consil. 128. num. 7. & 8. & co
munem hanc esse opinionem testatur etiam Vasquis
quæ statim referam. Et in specie magis respondit Cra
ue. in consil. 966. num. 6. lib. 5. legitimam esse quotam
bonorum, & in ea agi de iure particulari. Et his intel
ligimus, verè hanc esse communem opinionem, et si
Vasquis in Tract. de successionum progressu lib. 2.
§. 20. parte. 4. num. 2. i. 1. afficit, receptam esse sent
entiā, quod legitimā filiorum est quota t̄ hereditatis
Non tamen Vasquis doctores, ut sciri possit quorū sint
huius opinionis. Et ex predictis satis constat errasse
Nattam in d. 155. nu. 8. & Surdo in dicto consil. 128.
n. 7. quotam bonorum esse quod vniuersale.

Quinto, & ultimo controvergia definitur autorita
te quinque & viginti doctorum, quos seriatis re
tuli in alio responsō hac de causa reddito in octaua
dubitacione.

Hac vera, & recepta opinione sic probata, super
est, vt diluamus, & confutemus rationes, & argumen
ta, quæ aduersus hanc sententiam adseri solent.

11 Primò sic arguitur. legitimā t̄ ipso iure debetur filiis, & etiam si non petatur.. Ita scribunt Bart. in l. si ar
rogator. nu. 19. ff. de adoptio. Baldus in leg. scimus. in
prin. C. de inoff. testa. & ibidem Salicetus. q. 1. Alex.
in consil. 55. nu. 6. lib. 2. & alios commemorati in consil.
77. num. 8. lib. 1. & alios addit. Surdo in dicto consil.
12. 128. num. 3. Si ergo ipso iure debita est legitimā; t̄ &
tanquam ius in esse productū, & acquisitum transmis

tur, valor, qui crevit cedere debet commodo filio
rum. Si nu. filius statim, mortuo patre, petiſſet legiti
mam, & ei fuſſet assignata valor cursu temporis de
inde aucto acreuſſet ipſis filiis. Ergo idem dicendum
est, licet non fuerit petita; ex quo ius sine petitione
fuit quæſitum, & valor rei ad eum spectat, cuius est
res, quia accessoriū sequitur naturam principalis ca
accessoriū. de reg. iuris in 6. Hoc argumento vñus est
Surdo in dicto consil. 128. numer. 3.

Respondeatur, quod si ius consequendi legitimā
13 ipso iure transit ad filios: attamen filii non efficiunt
tur domini bonorum patris pro sua, contingent portio
ne legitimā, nisi ab eo petatur. Ita in specie declarant
Accius, Bart. & in dicta l. scimus in princ. & ibidem.
Iason. num. 2. testatur, hanc esse communem opinio
nem, quam etiam secuti Baldus in l. si constat num....
C. de compensat. qui Alex. in consil. 55. num.... lib. 2.
Corneus in consil. 264. col. 1. verl. his tamen non obstan
tibus, & consil. 265. colu. 1. lib. 1. & in consil. 126. nu....
lib.... Idem Iason in l. de pupillo. §. qui opus nouum,
in tertio notab. ff. de operis noui nuntia. sic & Tiraq
in l. si vñquām in verbo, reuertatur num. 14. C. de re
uoca. donatio. ex accedunt Ripa in eadem l. si vñquām
q. 42. nu. 10. Parisius in consil. 9. nu. 8. lib. 2. Crauet.
in consil. 142. colum. 2. num. & in consil. 12. num. 5.
& alios plures retuli in consil. 77. num. 8. lib. 1. vbi nu.
12. scripti post Boerium, ius petendi, legitimam esse in
bonis filii, non autem dixi, ipsam legitimam ante peti
cionem esse in bonis, siue in dominio ipsius filii. Et
verè hæc videut magis recepta aduersus Baldum, &
Salicetum in dicta l. scimus ille nu.... iste nu.... Alex.
in consil. 159. num. lib. 2. & Rodericum Suarez in le
quoniam in prioribus in ampliatione decima. num. 4.
& 5. C. eo. tit. de inoff. testa. qui testatur, hanc esse co
munem opinionem & si male. Idem scribunt Fernan
dus Vasquis in Tract. de successionum progressu lib.
3. in interpretatione dicta l. scimus numer. 1. Verū
conciliando opiniones dicimus secundum Salicetum,
& Alex. in dicta l. scimus ille num.... iste nu.... distin
guimus duos casus. Primus est, quando agitur de iure
petendi ipsam legitimam, seu eius supplementum.
14 Hoc casu necessaria non est aliqua petatio filii: cū
iis hoc ei dispositione legis competat ipso iure. Ita pro
cedit secunda opinio Baldi, Saliceti, Alexandri, & alio
rum, quo ob id recte affirmant, quod si ipse filius non
petit, dum vixit, attamen illud transmitit t̄ ad suos
heredes, sicuti etiam affirmant Alex. in consil. 128. nu.
lib. 1. & in consil. 150. col. vlt. nu. lib. 2. Ruinus in consil.
26. num. 12. 13. & 14. lib. 3. Ripa in dicta l. si vñquām
q. 42. numer. 10. & Rolandus in Tract. de lucro
dotis q. 47. nu. 9. Hic casus nostro non conuenit, ut ex
subsequenti intelligemus. Secundus est casus, quando
agitur de essentia dominij ipsius legitimæ, an. l. illud
dicat verè translatum in filios, antemque petant legitimā
sibi assignari. Hoc in casu scribunt Salicetus, &
Alexander supracitati, in filios non dici translatum hoc
dominium t̄ ante corum petitionem: & idem tradit
Rodericus Suarez in d. l. quoniam in prioribus am
pliatione decima n. 5. & 8. quid dicit impossibile esse,
quod si filius non petat, ei detur: quia incommutabilis
acquisitio non fit, nisi per agutionem, & effectualem
petitionem, secundum Baldum, & Salicetum prædi
ctis in locis. Idem respondit Ruinus in dicto consil. 26.
numero 14. lib. 3. qui aliquot similibus comprobat, &
Ruinus fecit. Et hic accedunt Craueta in con
sil. 202. num. 35. & M. Antonius Cuchus in Tract. de
legitima tit. Pro legitima non habet dominium filius
in bonis paternis. est pag. 4. in paruis impressionibus.
Et his accedit Angelus in consil. 201. incipit. conside
randum est num. 1. verl. ista itaque sicuti cum declara
bimus in response ad sequens argumentum. Et ac
cedit,